

12

Uusi uskonpuhdistus?

A New Reformation?

Siirtymien ja muutosten suurmuutos on synnyttämässä kokonaan uuden maailman ja kokonaan uuden asetelman tapoja tehdä tietämme maailmassa.... On aika postmodernille uskonpuhdistukselle... Ohjelmoi itsesi 21. vuosisadalle, tai kuole. Jotkut ennemmin kuolisivat kuin muuttuisivat. ¹
—Leonard Sweet

Uusi uskonpuhdistus. Todennäköisesti olet kuullut käsitteen joiltakin *tämän päivän tuotteliailta johtajilta*. Rick Warren puhuu siitä, esiintulevat johtajat keskustelevat siitä ja uusialkaiset ovat kauan sanoneet: ”Tarvitsemme *uuden* uskonpuhdistuksen.” Viitaten siihen uskonpuhdistukseen, joka tapahtui 16. vuosisadalla, nämä esiintulevat uskonpuhdistuksen kannattajat uskovat, että jotakin yhtä radikaalisti erilaista, kuin tuo edellinen uskonpuhdistus, täytyy tapahtua jälleen. Itseasiassa he uskovat, että seurakunta ja maailma eivät selviä ilman sitä. Sellaisia lausuntoja kuin, ”mitä tahansa se vaatiikaan,”² tai ”uudistu (reinvent), tai kuole,” lähtee usein uuden uskonpuhdistuksen *evankelistojen* huulilta.

Millainen on luonteeltaan tämä paradigman muutos, jonka kokemisen partaalla monet sanovat meidän olevan? Onko se raamatullinen uudistus? Onko sillä todella mielessään ihmiskunnan etu? Vai onko tämä ”siirtymisien ja muutosten muutos” todellisuudessa johtamassa massiiviseen hengelliseen petokseen? Ennenkuin osaamme vastata tuohon viimeiseen kysymykseen, meidän täytyy tarkastella tämän uuden muutoksen taustalla olevaa luonnetta ja sen tehtyämme kysykäämme itseltämme, onko tämän uudistuksen todella innoittanut se sama Herra, joka on uskomme alkaja ja täyttäjä:

...silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle. (Hepr. 12:2)

Mihin tätä uutta uskonpuhdistusta johdetaan? Yksi asia on varma, kun Leonard Sweet sanoo: ”Siinä *on* kokonaan uusi maailma,”³ niin kun on kyse postmodernista uskonpuhdistuksesta, hänen sanansa ovat hyvin tarkat. Hän sanoo:

Yhä useammat myöntävät sen. Viidestä selviytymiskeinosta liittymiselle johonkin siirtymiseen (”ojentautua,” ”estää,” ”lähteä ulos,” ”lopettaa,” ”kurottautua”) yhä harvemmat kykenevät ”ojentautumaan” ja kiistävät ne muutokset, jotka ovat tapahtumassa. ⁴

Nämä muutokset, joita tässä kirjassa käsitellään, ovat tuottamassa, ei vai ”kokonaan uuden maailman,” vaan kokonaan uuden kristinuskon. Perinteiset kristilliset asenteet niitä kohtaan, jotka ottavat Raamatun kirjaimellisesti, katolista kirkkoa ja muita uskontoja kohtaan, seksuaalisuutta kohtaan, raamatullista eskatologiaa kohtaan ja Israelia ja sitä roolia kohtaan, jota tämä pikkuinen valtio näyttölee Jumalan suvereenissa suunnitelmassa—kaikki ollaan määrittelemässä uudelleen esiintulevan kirkon kautta.

Apokalyptiset millennialistit

Ellet ole jo huomannut, niin antikristillinen ilmapiiri on vahvistumassa niitä kohtaan, jotka uskovat raamatulliseen skenarioon viimeisistä päivistä Ilmestyskirjan mukaan ennen Kristuksen paluuta. Erään artikkelin vuodelta 2005 otsikolla "Lutheran leader calls for an ecumenical council to address growing biblical fundamentalism (Luterilainen johtaja vaatii ekumeenista neuvostoa ottamaan kantaa kasvavaan raamatulliseen fundamentalismiin)" pitäisi auttaa sinua vakuuttumaan asiasta. Artikkelin osoittaa, ei vain tämän kasvavan katkeruuden Raamattuun uskovia kristittyjä kohtaan, vaan myös sen hengellisyyksienvälisen (interspiritual) polun, jonka tämä asenteenmuutos on omaksunassa:

Maan suurimman luterilaisen kirkkokunnan johtaja on vaatinut globaalia kristillistä neuvostoa käsittelemään "identiteettikriisiä," miten kirkot tulkitsevat ja ymmärtävät Raamattua. Johtava piispa Mark Hanson Amerikan evankelikaalisesta luterilaisesta kirkosta ... vaatii katolisia, ortodokseja, anglikaaneja ja luterilaisia kirkkoja tulemaan yhteen taistelussa Raamatun fundamentalistis-millennialistis-apokalyptista lukemista vastaan.⁵

Hanson'in pyynnöllä ryhmälle tarkkailla ja paljastaa ekumenian vastustajat, jotka ottavat Raamatun kirjaimellisesti, on painoarvoa aika verran! Hänen sanomansa sisältää muitakin lausuntoja, jotka osoittavat hänen huolensa niistä, jotka ottavat Raamatun kirjaimellisesti—ja varsinkin niistä, jotka ottavat Raamatun profetian vakavasti ja näkevät Israelin ja Lähi-Idän kriisin lopunaikojen merkkipaaluna. Artikkelin jatkaa:

Päälinjauksen kirkot ovat perinteisesti vaivaantuneita Raamatun kirjaimellisista tulkinnoista erityisesti fundamentalistisissa seurakunnissa koskien maailmanloppua ja poliittista levottomuutta Lähi-Idässä. Lisäksi päälinjauksen kirkot ovat olleet erimielisiä sen suhteen, mitä Raamattu sanoo sellaisista kuumista perunoista, kuin homoseksuaalisuus ja naispappeus.⁶

Piispa Hanson uskoo, että katolisista, ortodokseista, anglikaaneista ja luterilaisista koostuva globaali ekumeeninen ryhmä on vastaus hänen näkemäänsä kriisiin. Hanson kutsuu tätä ponnistusta "sovinnon palvelutyöksi," joka "saa aikaan, että Kristus kaataa erottavat muurit" ja "tuo koko luomakunnan sovintoon itse Jumalan kanssa,"⁷ mutta Hanson sanoo, että ne, jotka uskovat raamatullisiin lopunaikoihin ja kirjaimelliseen Raamatun tulkintaan, ovat päämäärästä vastaisia ja jarruttavat Kristuksen asiaa, jonka hän sanoo olevan yhdistää koko luomakunta ja tuottaa planetaarinen utopia.

On uskomatonta, että Hanson haluaisi kääntää ensimmäisen uskonpuhdistuksen tuloksen, lyöttäytyä yhteen katolisen kirkon kanssa ja omaksua eukaristisen Jeesuksen saadakseen aikaan ekumeenisen yhteyden ja Jumalan valtakunnan täällä maan päällä. Hän selittää:

Kuinka me LML:n [Luterilainen maailmanliitto] jäsenkirkkoina jatkamme sitoutumisemme ilmaisemista eukaristiseen vieraanvaraisuuteen ja jakamiseen roomalaiskatolisen kirkon kanssa ilman, että vähättelemme jäljellä olevia teologisia kiistakysymyksiä? Tarjoaako vuosi 2017 ja luterilaisen uskonpuhdistuksen 500. vuosijuhla tilaisuuden yhteiselle pohdiskelulle roomalaiskatolisten kanssa meidän panostuksestamme ja sitoutumisestamme Kristuksen kirkon yhteyteen ja oikeudenmukaisuuden ja rauhan työhön koko maailmassa.⁸

Tässä päämäärässä saada aikaan Jumalan valtakunta maan päällä ekumeenisen uskontojen välisen liikkeen kautta pastori Munib Younan Jerusalemin evankelikaalisen luterilaisen kirkon piispa uskoo, että ne, jotka kannattavat apokalyptista lopunajan skenarioa (joka keskittyy Israeliin), levittävät "harhaoppia." Hän sanoo, että he "teeskentelevät rakastavansa juutalaista kansaa," mutta ovat "todellisuudessa juutalaisvastaisia" opetuksilla, jotka ovat "rasistisia." Hän on pyytänyt, että luterilaiset "varoittavat kristittyjä kaikkialla sen vaaroista ja vääristä opetuksista."⁹

Kuten mainitsin aiemmin tässä kirjassa, niin Rick Warren sanoo kannattajilleen, että Kristuksen paluun yksityiskohdat eivät ole meidän asiamme. Tony Campolo sanoo, että kristityt, jotka keskittyvät lopunajan näkymiin, ovat olleet syy ”äärimmäisen vahingollisiin” seurauksiin (ks. luku 9). Yksi asia, jonka huomaat esiintulevan kirkon johtajien kirjoituksissa, on keskustelun puuttuminen katastrofaalisesta apokalyptisestä ilmapiiiristä ennen Kristuksen kirjaimellista paluuta maan päälle. Se, mitä *kyllä* löydät on paljon keskusteluja valtakunnan perustamisesta nyt ja paljon vähemmän elämän ajattelemista maallisen kuolemamme jälkeen. Brian McLaren antaa esimerkin:

Seurakunta on ollut syventynyt kysymykseen: ”Mitä tapahtuu sielullesi kuoltuasi?” Ikäänkuin syy Jeesuksen tulemukselle voitaisiin tiivistää tähän: ”Jeesus yrittää auttaa saamaan enemmän sieluja taivaaseen eikä helvettiin heidän kuoltuaan.” Luulen vain, että evankeliumien puolueeton lukeminen tuhoaa tuon täydellisesti. En usko, että Jeesuksen koko sanoma ja elämä voidaan tiivistää tuohon johtopäätökseen.¹⁰

Haastattelussa verkkosivustolla, Planet Preterist, McLaren puhuu ongelmastaan, joka johtuu eskatologisesti ajattelevista uskovista:

Alussa minulla ei ollut mitään mielenkiintoa muuttaa eskatologiaani ... luulen, että monet meistä ovat tällaisessa ajattelutavan muutosprosessissa—jotkut alkamassa alusta miettimällä uudelleen kenties uskon ja tieteen suhdetta suhteessa kehitysoppiin ja nuoren maan kreationismiin ... jotkut aloittamassa puolivälistä, kun he tarkastelevat uudelleen, mitä Jumalan valtakunnan evankeliumin oletetaan tarkoittavan, eli ideaa yhtenäisestä ja kokonaisvaltaisesta tehtävästä ... ja jotkut aloittamassa lopusta tarkastellen uudelleen eskatologiaa....

Joskus ajattelen, että ihmiset, jotka on *perinpohjin aivopesty* ja totutettu tällaiseen systeemiin eivät pysty murtautumaan siitä vapaaksi kokematta sekä *psykologista*, että *sosiaalista sijoiltaanmenoa ja sekavuutta* (korostus lisätty)¹¹

McLaren sanoo myös, että sellaiset kristityt todella vahingoittavat maailmaamme. Hän jatkaa:

Luovuttamisen eskatologialla, jolla ilmauksella luonnehtisin tiettyjä left-behind-lähestymistavan virtauksia, on tuhoisia yhteiskunnallisia seurauksia.... Jokainen projekti, joka on suunnattu parantamaan maailmaa pitkällä tähtäyksellä, nähdään uskottomana, koska meidän oletetaan otaksuvan, että maailma käy yhä pahemmaksi.¹²

Haastattelussa McLaren'ilta kysytään, mitä hän ajattelee eräästä ”preteristisestä kirjasta,”* jota oltiin julkaisemassa. McLaren toteaa:

Paljon on pelissä näissä keskusteluissa—ja aivan kirjaimellisesti tuhansien elämä on vaakalaudalla, koska jos maassa vallitseva uskonnollinen ryhmä, jolla on eniten joukkotuhoaseista, omaksuu eskatologian, joka laillistaa lisääntyvän väkivallan ... no niin, vihaan sen ajattelemista.¹³

*Preterismi: Käsitys, että Raamatun profetiat, kuten Matteus 24, toteutuivat ennen 70 eKr. Preteristit eivät siis odota Kristuksen toista tulemusta.

Pohjimmiltaan McLaren sanoo, että jos uskot, että Ilmestyskirja ja Matteus 24 vielä toteutuvat, niin olet vaarallinen psykologisesti sopeutumaton yksinäinen susi ja sinulla ei oleteta olevan mitään myötätuntoa kärsiville, mitään huolta ympäristöstä eli maailmasta, jossa elämme ja sinulla on kyky räjäyttää maailma ”joukkotuhoaseilla.” Jos McLaren puhuisi isoista hallituksista ja poliittisista puolueista, se olisi yksi asia, mutta hän on selväsanainen—

hän viittaa kristittyihin, jotka uskovat siihen, mitä Raamattu sanoo viimeisistä päivistä.

Vastustajat—“Lähtekää tai kuolkaa”

Rick Warren'in artikkelissa, ”What Do You Do When Your Church Hits a Plateau (Mitä tehdä kun seurakuntasi jämähtää)?” Warren kehotti pastoreita ja seurakunnan johtajia olemaan masentumatta hitaaseen muutokseen seurakunnissaan. Hän sanoi heille, että se veisi aikaa ... ja monissa tapauksissa vaatisi, että nämä vastustajat, joko lähtevät seurakunnasta, tai yksinkertaisesti kuolevat. Warren kehottaa:

Jos seurakuntasi on ollut jämähtäneenä kuusi kuukautta, vaatii kuusi kuukautta saada se taas käyntiin. Jos se on ollut jämähtäneenä vuoden, se ehkä vie vuoden. Jos se on ollut jämähtäneenä 20 vuotta, sinun on varauduttava, että se kestää aika kauan! Sanon, että joidenkin on kuoltava, tai lähdeävä. Mooseksen oli kierreltävä erämaassa 40 vuotta, kun Jumala tappoi miljoona ihmistä, ennenkuin päästi heidät Luvattuun Maahan. Se voi olla julman suoraa, mutta se on totta. Seurakunnassasi voi olla ihmisiä, jotka rakastavat Jumalaa vilpittömästi, mutta jotka koskaan eivät milloinkaan muutu.¹⁴

Tämän kaltaisilla lausunnoilla Rick Warren sorsii niitä, jotka eivät halua lähteä mukaan hänen toivomaansa uuteen uskonpuhdistukseen. Vaikka Warren ei sano, että ihmisten pitäisi tappaa heidät, hän sanoo kyllä, että Jumalan ehkä on lopetettava heidän elämänsä, aivan kuten ”Jumala tappoi miljoona ihmistä, ennenkuin päästi heidät Luvattuun Maahan.”

Yksi työkaluista, joita Rick Warren käyttää auttamaan seurakuntia tekemään muutoksen uuteen paradigmaan, on kirja nimeltä, *Transitioning: Leading Your Church Through Change (Siirtyminen: Johda seurakuntasi muutoksen läpi)*. Sen on kirjoittanut Dan Southerland, Saddleback-kirkon pastori ja johtaja järjestössä nimeltä, Church Transitions Inc., joka ”kouluttaa pastoreita ja seurakunnan johtajia tehokkaasti hallitsemaan suuria siirtymisiä.”¹⁵ Southerland sanoo luvussa, joka on otsikoitu ”Opposition hoitaminen”:

Siirtymistemme aikana olemme kokeneet kaksi tärkeää kritiikin lähdettä. Ensimmäinen on kristityt perinteisemmistä taustoista.... Eivät kaikki perinteisemmän taustan omaavat kristityimme ole olleet kriittisiä—vain vaikealuonteiset. Toinen kritiikin lähteemme on perinteiset seurakuntapastorit. Taaskaan eivät kaikki seurakuntapastorit—vain katalammat (meaner) pastorit.¹⁶

Southerland kertoo lukijoille, että ”jotkut ihmiset suuttuvat kovasti.” Hän vertaa näitä vastustajia ”johtajiin helvetistä.” Hän sanoo:

Jos olet lukenut viime aikoina Nehemiaa, muistat, että Sanballat oli Nehemian suurin kriitikko ja vihollinen numero yksi. Salli minun sanoa se selvemmin. Sanballat on johtaja helvetistä.... Meillä kaikilla on joitakin Sanballateja seurakunnissamme. Se on kaveri, joka vastustaa, mitä ikinä sinä ehdotat.... Et voi sanoa tälle kaverille päin näköä, että hän on johtaja helvetistä—mutta sinä voisit sanoa häntä Sanballatiksi.¹⁷

Käsite: *lähde ohjelmaan, muutu, tai kuole*, on hyvin yleinen New Age'ssa ja myös esiintulevissa piireissä—niiden, jotka eivät lähde mukaan (tai ratsasta aallolla, kuten Leonard Sweet sen ilmaisee), on kuoltava. Kuuntele New Age -aktivisti Barbara Marx Hubbard'in sanoja. Hän sanoo:

Kristus-tietoisuus ja Kristus-kyvyt ovat jokaisen inhimillisen olennon luonnollinen perintö maan päällä. Kun sana tästä toivosta on saavuttanut kansat, niin evoluution tämän vaiheen loppu tulee. Kaikki tietävät valintansa. Kaikkia vaaditaan valitsemaan.... Kaikki, jotka eivät valitse kehittymistä, kuolevat pois.¹⁸

Tämä kuulostaa ihan Leonard Sweet'iltä, kun hän sanoo: ”Ohjelmoi itsesi 21. vuosisadalle, tai kuole. Jotkut mieluummin kuolevat, kuin muuttuvat.”¹⁹

On aika ironista, että usuaikalaisten siinä kuin esiintulevan kirkonkin puolestapuhujien yksi suurimmista valituksista on heidän kriitikkojensa mustavalkea joko/tai-ajattelutapa, mutta todellisuudessa tähän on sitä, mitä he itse tekevät—kehottavat uskovaisia ”ohjelmoimaan uudelleen tai kuolemaan.”

Barbaarinen tie

Relevant-lehden haastattelussa Erwin McManus, Mosaic -seurakunnan pastori ja suosittu kirjailija ja puhuja, sanoo seuraavaa:

Koska ihmiset eivät tiedä minne sijoittaa yhteisömme, he sijoittavat sen ”esiintulevaan” kategoriaan ja me olemme erilainen eläin, kuin esiintuleva. Emme ole esiintulevaa vastaan, mutta emme ole samanlaisia, kuin he.²⁰

Em. haastattelussa McManus sanoo: ”Pulmamme on, että yritämme luoda *kokonaan uuden kategorian* ja ihmiset jatkuvasti yrittävät sijoittaa meidät erilaisiin.”²¹ Vaikka McManus ei ehkä ole osa esiintulevaa työryhmää, hän auttaa viemään esiintulevaa hengellisyyttä eteenpäin. Hän sanoo Dan Kimball'in kirjasta, *The Emerging Church*:

Seurakunnan tulevaisuus Pohjois-Amerikassa riippuu Dan Kimball'in kaltaisista uudistajista ja esiintulevassa kirkossa esitetyistä ideoista. Klassillista (vintage) kristinuskkoa voidaan soveltaa uusiin ja olemassaoleviin seurakuntiin seuraavan sukupolven saavuttamiseksi.²²

Vuonna 2003 McManus oli yhtenä viidestä tekemässä kirjaa, *Church in the Emerging Culture (Seurakunta esiintulevassa kulttuurissa)*. Kaksi muuta kirjan tekijää olivat Brian McLaren ja Leonard Sweet. McManus'in julistus, että hän ei kuulu esiintulevaan kirkkoon, ei ole sopusoinnussa hänen tekojensa kanssa.

Kirjassaan, *The Barbarian Way (Barbaarinen tie)*, McManus kertoo lukijoille, että heidät on ”luotu elämään raa'assa ja alkukantaisessa hengellisyydessä” ja että ”barbaarit eivät ole tervetulleita sivistyneiden keskuudessa ja ovat pelättyjä kesytettyjen keskuudessa.”²³ Kirja, *The Barbarian Way*, on ”hienostuneen ja sivistyneen”²⁴ vartailua ”barbaariseen,” jollaisiksi meidän McManus'in mukaan pitäisi tulla. Kristinuskko on kuitenkin jotakin sellaista, joka on siinä tiellä. McManus selittää:

Jeesuksen tie on aivan liian villi heidän herkille tunteilleen [niiden, jotka ovat ”sivistyneitä”] ... Miksi pitää esittää tämä räjäpäinen kutsu herättämään meissä barbaarinen usko tämän suurenmoisen sivistyksen, jonka olemme tulleet tuntemaan kristinuskona, vaarantamisen uhalla? ... On aika kuulla barbaarinen kutsu, muodostaa barbaarinen heimo ja päästää irti barbaarinen kapina. Hyökkäys alkakoon.²⁵

Kun, kuten edellä mainitsin, McManus sanoi, että hänen ”päämääränsä on tuhota kristinuskko,” niin edellinen lausunto toistaa noita vakaumuksia ja seuraava lausunto osoittaa, että McManus sisällyttää tähän mullistukseen, ei vain kristinuskon, vaan myös Israelin. McManus sanoo, että Jeesus ei pidä Israelista²⁶ (vaikka tosiasiallisesti Raamattu sanoo, että Hän itki sen vuoksi). Hän sanoo, että koska Jumala päätti tuhota Israelin, meidän ei pitäisi kuvitella, etteikö Hän haluaisi tuhota myös kristinuskon:

Kaksi tuhatta vuotta sitten Jumala aloitti kapinan käynnistämäänsä uskontoa vastaan. Joten älä koskaan syytä muita, kuin Jumalaa kansanliikkeestä Hänen nimeään kantavia seurakuntia ja kristillisiä instituutioita vastaan.²⁷

McManus sanoo erheellisesti, että Jumala kapinoi judaismia vastaan, mikä yksinkertaisesti ei ole totta. Todellisuudessa Jumala vahvisti lain ja profeetat juutalaisen kautta, johon Hän viittaa ”silmäteräänä”:

Kun Korkein jakoi perinnöt kansoille, kun hän erotteli ihmisten lapset, silloin hän määräsi kansojen rajat israelilaisten luvun mukaan. Sillä Herran kansa on hänen osuutensa, Jaakob on hänen perintöosansa. Erämaasta hän löysi hänet, autiosta, ulvovasta korvesta; hän otti hänet suojaansa ja hoitoonsa, varjeli häntä kuin silmäteräänsä. (5.Moos. 32:8-10)

Jeesus tuli uhrikaritsana pelastamaan ja ilmoitti seuraajilleen, että aika on täyttynyt—Hän ei kumonnut uskontoa—Hän tuli toteuttamaan profetian. Ja nyt McManus'in ajattelu ulottuu kristinuskoon ehdottaen, että nyt Jumala kapinoi myös sitä vastaan.

Käyttäessään sellaisia sanoja kuin barbaarinen, villi ym. sotaisia ilmauksia, hän vähättelee ja pilkkaa kaikkea, joka kutsuu itseään kristilliseksi. Hän kehottaa lukijoita sanomalla:

Kun vastustaja katkaisee kaulan yhdeltä barbaarilta, hänen olisi parasta valmistautua, sillä me palaamme voimalla.... Meidän täytyy liikkua yhdessä Jumalan kansana, barbaarisena heimona.... On tulevaisuus, joka tulee luoda.²⁸

Kirja, *The Barbarian Way*, pyrkii osoittamaan, että barbaarius merkitsee radikaalia elämistä Jeesukselle, mutta barbaarisen elämän selittäminen mestausten, mystiikan ja kristinuskon hylkäämisen puitteissa antaa monille nuorille lukijoille parhaimmillaan hämmentävän sanoman.

McManus'in hengellisen etsinnän ”uusi laji” kuulostaa hyvin samanlaiselta, kuin esiintuleva etsintä. Omien sanojensa perusteella McManus on sopusoinnussa sen yhden, kaikkialla esiintulevassa kirkossa vaikuttavan tekijän, kanssa— nimittäin mystiikan. Esimerkiksi Bethel'in teologisessa seminaarissa, jossa McManus on professori esiintulevien johtajien Doctor of Ministry -ohjelmassa, hän opettaa veljensä Alex McManus'in kanssa, joka on kirjan, *Into the Mystic (Mystiikkaan)*, tekijä. McManus näkee mystiikan olennaisena osana ”barbaarien” hengellistä vaellusta. Hän selittää:

Meidän on opittava näkemään näkymätön ja kuulemaan äänetön. Meidät on kutsuttu liittymään barbaariseen heimoon ja omaksumaan kutsumuksemme mystisinä satureina.²⁹

Toisessa Relevant-lehden haastattelussa McManus selittää, mikä on hänen kirjansa ”ydin.” Hän sanoo:

Kirja, *The Barbarian Way*, pyrki jossakin mielessä luomaan räjähdysherkän polttoaineen saamaan ihmiset ulos ja toimimaan. On melko vaikea saada kokonainen ryhmä ihmisiä, jotka liikkuvat yhdessä, mystisempään, enemmän uskoon suutautuneeseen, dynaamisemman lajin kokemukseen Kristuksen kanssa. Luulen siis, että kirja, *The Barbarian Way*, oli yritykseni sanoa: ”Katsokaa, mikä alhaalta näyttää keksinnöltä, uudistamiselta ja luovuudelta, on todellisuudessa ydinmystiikkaa, joka kuulee Jumalalta ja se, mikä ruokkii tätä, on jotakin todella muinaista.” Se oli todella kirjan, *The Barbarian Way*, ydin. (korostus lisätty)³⁰

Verkkosivustollaan, Mosaic Alliance, McManus'illa on osasto nimeltä “Awaken Humanity (Herää ihmiskunta),” joka palvelee historian päämäärää maksimoida jumalallinen potentiaali jokaisessa inhimillisessä olennossa.”³¹

Seksuaalisuus uudessa uskonpuhdistuksessa

Voi tuntua epäasialliselta sisällyttää tähän lukuun osio seksuaalisuudesta postmodernissa uudistuksessa. Kuitenkaan aiheen erästä puolta ei voida ohittaa ja siitä on tullut korvamerkki

esiintulevassa kirkossa—tuo puoli liittyy homoseksuaalisuuteen.

Tässä osiossa aion pelkästään esittää tiettyjä lausuntoja esiintulevassa kirkossa olevilta tarkoituksella osoittaa sinulle tämä paradigman muutos asenteessa seksuaalisuutta kohtaan. Kuinka tulkitset näitä lausuntoja riippuu sinusta, mutta rukoukseni on, että tarkastelisit niitä raamatullisilla silmälaseilla. Yksi asia on varma; luettuasi tämän osion luulen, että olet samaa mieltä, että esiintuleva hengellisyys pyrkii uudelleen määrittelemään sen, kuinka kristityt ymmärtävät seksuaalisuuden. Aloitan Jumalan Sanalla:

Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne. Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä. (Room. 12:1-2)

Yksi esimerkki tästä uuden uskonpuhdistuksen ajattelutavasta koskien seksuaalisuutta löytyy Dan Kimball'in kirjasta, *They Like Jesus but Not the Church (He pitävät Jeesuksesta, mutta eivät seurakunnasta)*. Kimball omistaa kokonaisen luvun (otsikolla "Seurakunta on homofobinen") homoseksuaalisuudelle ja sanoo, että kristittyjen täytyy uudelleentulkita se, mitä luulimme Raamatun sanovan homoseksuaalisuudesta. Hän sanoo:

Koska tämä on niin valtava ongelma kulttuurissamme ja koska kaikki se jännitys ja keskustelu tässä kysymyksessä on siitä, mitä Raamattu siitä sanoo, niin emme enää voi vain märehtiä, mitä meille on opetettu homoseksuaalisuudesta.... Emme voi tehdä sitä enää... Meidän täytyy lähestyä Raamattua nöyryydellä, rukouksella ja herkkyydellä ottaen huomioon kreikan ja heprean sanojen alkuperäinen merkitys ja katsoen historialliseen kontekstiin, jossa nuo kohdat kirjoitettiin... emme voi enää rehellisesti pelkästään lainata muutamia eristettyjä jakeita ja sanoa: "asia käsitelty."³²

Kimball selventää:

Sanon täysin rehellisesti ja jotkut voivat suuttua sanoessani tämän, että joskus toivon, että tämä [homoseksuaalisuus] ei olisi syntikysymys, koska olen kohdannut homoja, jotka ovat ystävällisimpiä, rakastavimpia, vakaimpia ja kannustavimpia ihmisiä, mitä koskaan olen tavannut. Kun puhun heille ja kuulen heidän tarinoitaan ja pääsen tuntemaan heitä, niin ymmärrän, että heidän seksuaalinen suutautuneisuutensa ei ole jotakin sellaista, jonka he voivat noin vain sammuttaa. Homoseksuaalinen viehtymys ei ole jotakin, jonka ihmiset yksinkertaisesti valitsevat, kuten monista saarnatuoleista hyvin usein erheellisesti opetetaan.³³

Kimball ei seiso yksinään esiintulevan kirkon riveissä homoseksuaalisuuden sallivassa, hyväksyvässä kannassaan. Eräs toinen tässä leirissä on Jay Bakker, entisen PTL Club'in Jim Bakker'in poika. *Radar* -lehden haastattelussa Bakker sanoo: "Minusta tuntui kuin Jumala olisi puhunut sydämelleni sanoen, ettei homoseksuaalisuus ole synty"³⁴ Verkkosivustollaan Bakker esittää tämän näkemyksen³⁵ ja joulukuun 15. päivänä 2006 Larry King'in haastattelussa käytiin seuraava keskustelu:

KING: Sanoisitteko kuuluvanne kristikunnan liberaaliin osaan?

JAY BAKKER: No niin, sanon todellakin olevani hiukan liberaalimpi kuin todennäköisesti useimmat, kyllä.

KING: Esimerkiksi vihkisittekö kirkossanne homoja?

JAY BAKKER: Jos lait sallisivat, niin kyllä.

KING: Kannatatteko, sellaista lakia?

JAY BAKKER: Kyllä kannatan.³⁶

Brian McLaren ilmaisi kantansa (tai sen puuttumisen) aiheesta ja sanoi:

Useimmat tuntemani esiintulevat johtajat jakavat kipuni tästä kysymyksestä [homoseksuaalisuus].... Sanon vilpittömästi, että monet meistä eivät tiedä, mitä meidän pitäisi ajatella homoseksuaalisuudesta. Olemme kuulleet kaikkia osapuolia, mutta mikään kanta ei vielä ole voittanut luottamustamme, niin että voisimme sanoa: ”se näyttää hyvältä Pyhälle Hengelle ja meille.” ... Ehkä tarvitsemme viiden vuoden miettimisajan julistusten antamiselle.³⁷

Eräs pastori, joka tekee palvelutyötä, joka auttaa homoja jättämään elämäntapansa, voi auttaa meitä näkemään näiden muuttuvien asenteiden laajuuden homoseksuaalisuutta kohtaan. Hän selittää:

He kutsuvat itseään uusevangelikaaleiksi. Philip Yancey omisti kirjassaan, *What's So Amazing About Grace* (Julkaistu suomeksi nimellä: *Mikä armossa on niin ihmeellistä*, Aikamedia 2004, 2.p 2009), kokonaisen luvun homoseksuaalisuudelle. Hän ajattelee, että meidän täytyy ulottaa armo ihmisiin, jotka eivät voi muuttaa homoseksuaalisuuttaan.... Tony Campolo ajattelee, että ihmisten, jotka eivät voi muuttaa homoseksuaalisuuttaan, pitäisi elää homosuhteissa selibaatissa. Hänen vaimonsa ajattelee, että homojen pitäisi vain naida toisiaan. Lewis Smedes on samaa mieltä, kuin Richard Foster. He kaikki näyttävät olevan yksimielisiä, että on joitakin homoja, jotka eivät voi muuttaa homouttaan, eivätkä elää selibaatissa ja siksi on tehtävä poikkeuksia heidän vuokseen.³⁸

Edellä mainittu pastori, entinen homo, on eri mieltä niiden kanssa, jotka hyväksyvät homoseksuaalisuuden seurakunnassa ja uskoo, että on olemassa vastaus näille postmoderneille näkemyksille. Hän sanoo:

Mistä saakka Richard Foster, Philip Yancey, Tony Campolo ja Lewis Smedes ovat olleet asiantuntijoita, mitä tulee homouden muutettavuuteen? ... Minä olen elänyt tätä kiistakysymystä suurimman osan 42 ikävuodestani. 17 vuoden ajan olen auttanut satoja, ehkä tuhansia, ihmisiä ulos homoudesta. En vielä ole nähnyt kahta samanlaista parantumista enkä vielä ole nähnyt ketään, jota Jumalan armon kautta ei voitaisi parantaa. Se on sitä, mikä armossa on niin ihmeellistä! Se antaa meille voiman elää moraalista ja muuttunutta elämää Kristuksessa.³⁹

Vuonna 2004, Philip Yancey (*Christianity Today* -lehden kirjoittaja ja toimittaja) hyväksyi Candace Chellew-Hodge'n haastattelukutsun Whosoever'iin, joka on ”verkkolehti homoille, lesboille, biseksuaaleille ja siirtosukupuolisille kristityille.” Kun Chellew-Hodge kysyi Yancey'ltä hänen näkemyksistään koskien homoja ja lesboja seurakunnassa, Yancey vastasi:

Kun on kysymys tietyistä menettelytavoista, kuten homojen ja lesbojen pappisvihkimys, niin olen hämmentynyt, kuten niin monet. On muutamia—ei monia, mutta muutamia—raamatunkohtia, jotka saavat minut pysähtymään. Sanon vilpittömästi, etten tiedä vastausta noihin kysymyksiin.⁴⁰

Minun kysymykseni Yancey'lle ja muille julistaville kristillisille johtajille on, että miksi te ette tiedä vastausta? Raamattu on tässä asiassa selvä. Emme ehkä aina ymmärrä, mutta kristittynä olemiseen kuuluu Jumalan Sanan hyväksyminen ja luottaminen, että se todella on juuri sitä. Yancey ei ehkä ole esiintuleva johtaja, mutta varmaa on, että hänen käsityksensä sopivat esiintulevaan hengellisyyteen. Seuraava hänen antamansa lausunto osoittaa samanlaista raamatullisen opin halveksuntaa:

Kenties aikamme edellyttää uudenlaista ekumeenista liikettä: ei opin, ei edes uskonnollisen yhteyden, vaan sellaista, joka rakentaa sen varaan, mitä juutalaiset, kristityt ja muslimit pitävät yhteisenä.... juutalaisilla, kristityillä ja muslimeilla on todella paljon yhteistä. ⁴¹

Suuri esiintuleminen

Phyllis Tickle on bestseller-kirjailija ja Publishers Weekly'n uskonnon osaston perustajatoimittaja. Hänkin on esiintulevan kirkon ystävä. Doug Pagitt sanoo hänestä:

Phyllis Tickle on parhain ystävä, mitä esiintulevalla liikkeellä koskaan voisi olla. ⁴²

Syksyllä 2008 Baker Books (kumppanuutensa kautta Emergent Village—Emersion Books'in kanssa) tulee julkaisemaan Tickle'n kirjan nimeltä, *The Great Emergence (Suuri esiintuleminen)*. Seuraava kirjan kuvaus vahvistaa Tickle'n sitoutumisen esiintulevaan hengellisyyteen:

... tarkoitettu antamaan käytännöllinen, positiivinen näky seurakunnasta sen astuessa tulevaisuuteen. Tickle sanoo, että kirja tulee käsittelemään esiintulevan kirkon kehittymistä, jota hän kutsuu nimellä ”Suuri Esiintuleminen,” asettaen sen muiden kristikunnan historian suurten ilmiöiden joukkoon, kuten Suuri Skisma (kreikkalaiskatolisen kirkon ero Roomasta. Suom. huom.) ja Suuri Uskonpuhdistus. Tickle sanoi: ”Aina 500 vuoden välein laitostuneen kristikunnan valtarakenteista, mitä ne sitten ovatkin, tulee sietämätön panssari, joka täytyy murskata, jotta uudistus ja kasvu voi tulla esiin. Nyt on sellainen aika.” ⁴³

PBS:n haastattelussa Tickle viittasi tähän ”500 vuoden välein” teoriaan sanoen: ”Seurakunnalla on jättiläismäiset hyväntekeväisyysmyyjäiset.” Hän sanoi: ”Kristikunta on keskellä uutta uskonpuhdistusta, joka tulee radikaalisti uudelleen luomaan uskon.” ⁴⁴ Raamatullisen kirjallisuuden yhdistyksen (Society of Biblical Literature = SBL) yhteisessä vuosikokouksessa, jossa Tickle ja McLaren olivat puhujia, eräs osallistuja huomautti, että ”[Tickle'n mukaan] Brian McLaren on tälle uudelle uskonpuhdistukselle samaa, mitä Martti Luther oli protestanttiselle uskonpuhdistukselle.” ⁴⁵

Jos todella Brian McLaren, tai joku esiintulevista johtajista eli nousukkaista, johtaa ja ohjaa tätä uutta uskonpuhdistusta, niin se, kuten Tickle sanoo—”radikaalisti uudelleenluo uskon.” Esiintuleva puolestapuhuja Troy Bronsink paljastaa, että tämä uudelleenluominen käsittää koko ihmiskunnan ja koko luomakunnan. *Esiintulevassa toivon julistuksessa (An Emergent Manifesto of Hope)* Bronsink, USA:n presbyterisen kirkon pappi, sanoo:

Esiintuleva ... on koko seurakunnalle annettu lahja, joka asettaa meidät jännitykseen asioiden kanssa sellaisina, kuin ne ovat.... me löydämme rohkeuden päästää irti vanhoista suuntaviivoista, nähdä luomakunnan laajenevan. ⁴⁶

Hän jatkaa:

Jos esiintulevassa keskustelussa on oltava ”seuraava luku,” niin sen täytyy oppia muista luonnoksista läntisen kristikunnan ulkopuolelta, kuten myös muiden perinteiden (kirkkokuntien ja uskonyhteisöjen) syvyyksien sisältä, jotka kerran hyljättiin ratonaalispoliittisin perustein ja sen täytyy jatkaa sitäkin enemmän etsimään luonnostelemisen tapoja, jotka hyödyttävät muuta luomakuntaa. ⁴⁷

Bronsink sanoo, että esiintuleva on ”profeettojen kilta,” joka näyttää tietä ”kristinuskon olemassaoleville harjoittajille.” ⁴⁸ Hän sanoo, että he luovat ”ympäristön,” joka varustaa ”jokaisen ja kaikki esiintulemisen prosessiin.” ⁴⁹ Hän lisää, että ”mietiskelyn harjoitukset” ovat välttämättömiä ”ylläpitämään” esiintulevaa toivoa, ⁵⁰ mutta antaa varoituksen esiintuleville etsijöille:

Itsemme näkeminen pelkästään luovana agenttina kristillisen seurakuntamaailman

sisällä kesyttää Esiintulevan joksikin sellaiseksi, jonka eräs kriitikko on jo sanonut olevan ”asteriski (*) amerikkalaisen seurakuntakasvun maisemassa.” Toisaalta nähdessään seurakunnan yhdistetyn kokonaisuuden luovana agenttina luomakunnan sisällä Esiintuleva voi olla paikka, jossa harjoittajat ilmentävät seurakunnan luovaa toimintaa *koko esiintulevalle yhteisölle*. (korostus lisätty)⁵¹

Bronsink sanoo, että esiintuleva kirkko ei saa tulla rajatuksi kristikunnan rakenteen sisälle ja tässä me ehkä voimme ymmärtää esiintulevan kirkon teologiset rajat. Rajatko? Ei ole mitään rajoja! Taivas on raja kaikki sisäänsä sulkevalle esiintulevalle kirkolle, joka käsittää kaikki uskonnot ja koko luomakunnan. Sovitus ei kuulu tähän uudistukseen, koska koko luomakunta on jo pelastettu ja yhdistetty Jumalaan. Ei ole mikään ihme, että esiintulevat profeetat muutamien viime vuosikymmenien aikana Fosdick'istä Alan Jones'iin ja Brian McLaren'iin hylkäävät sijaissovituksen —suuressa esiintulemisessaan; sitä vain ei tarvita.

Runo julistuksesta, *An Emergent Manifesto of Hope*, valaisee jotakin sellaista, jota esiintuleva kirkko kutsuu laajennetuksi lunastukseksi. Luulisin sinun näkevän, kuinka tällaisella teologialla ei ole tilaa sovitukselle Jeesuksen Kristuksen kautta. Runo on tällainen:

Not only *soul*, whole body! (Ei vain *sielu*, vaan koko ruumis)

Not only *whole body*, all of the faithful community! (Ei vain *koko ruumis*, vaan uskollinen yhteisö kaikkineen!)

Not only all of the *faithful community*, all of humanity! (Ei vain *uskollinen yhteisö* kaikkineen, vaan koko ihmiskunta!)

Not only *all of humanity*, all of God's creation! (Ei vain *koko ihmiskunta*, vaan koko Jumalan luomakunta!)⁵²

Tämä on pahasti ristiriidassa sen kanssa, mitä Jeesus sanoi:

Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?' Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät'. (Mt. 7:22-23)

On jalo ja lohduttava ajatus, että koko ihmiskunta ja luomakunta on lunastettu, mutta se ei käy yksiin raamatullisen hengellisen todellisuuden kanssa.

Esiintuleva johtaja Karen Ward esittää kysymyksen: ”Onko olemassa sovituksen 'esiintuleva' teologia?”⁵³ Hän vastaa: ”Luulenpa, että ei.” Kutsuen sitä ”mysteeriksi, jossa olemme,” hän viittaa sovitukseen (engl. atonement) termillä at-one-ment⁵⁴ (ment = mentality = mentaliteetti, mielenlaatu. Suom.huom.), jota okkultisti ja New Age'n profeetta Alice Bailey käyttää viittaamaan meidän (koko ihmiskunnan) ykseyteemme ja tasa-arvoisuuteemme Jumalan kanssa.⁵⁵ Ward selittää näkemyksiään:

Meitä ollaan siirtämässä yhteisönä sovitusta koskevien teorioiden tuolle puolelle astumaan itse sovitukseen (atonement) eli yhteen mentaliteettiin (at-one-ment) —uuteen todellisuuteen ja uuteen ykseyden suhteeseen Jumalan kanssa, johon Kristus inkarnoitui (elämässä, ristissä ja ylösnousemuksessa) ja johon me kaikki ”kaiken aikaa” olemme kutsutut.⁵⁶

Toteutuessaan esiintuleva uudistus seisoo hiekkään piirretyn viivan sillä puolella, joka sanoo, että koko ihmiskunta on Yksi—uskonnosta ja uskomuksista riippumatta —me kaikki olemme Yksi. Tuo ykseys tarkoittaa ykseyttä myös koko luomakunnan kanssa ja väistämättä myös Jumalan kanssa. Juuri tätä New Age-liike tavoittelee—aikaa, jolloin koko ihmiskunta tiedostaa sekä yhteytensä, että jumalallisuutensa—ja Raamatun mukaista Evankeliumia, sellaisena, kuin tunnemme sen, ei enää ole.

Monet, jopa monet kristityt, eivät usko viimeisiin päiviin, apokalyptiseen ajanjaksoon. Jotkut luulevat, että puheet Antikristuksesta, pedonmerkistä ja suuresta luopumuksesta ovat vain typeriä ja älyttömiä myyttejä. Toiset uskovat, että Raamatun profetiat, jotka puhuvat sellaisista asioista, ovat jo toteutuneet. Mutta jos lopunajan luopumus, jossa Saatana pettää koko maailman (Ilm. 12:9 .) on tulossa esiin (ja minä uskon, että se on), niin millaiselta sellainen luopumus näyttäisi? Onko mahdollista, että se muistuttaisi esiintulevaa uutta uskonpuhdistusta, joka jo tänä päivänä vangitsee yhä useampien ihmisten, joista monet kerran uskoivat Raamatun olevan Jumalan Sana, sydämet ja mielet.

Onko tämä postmoderni uudistus Jumalan liike ... vai voisiko se todella olla osa suurta ja kauhistuttavaa lopunajan eksytystä? Apostoli Paavali, joka kirjoitti Pyhän Hengen innoittamana, sanoi seuraavaa:

Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet, ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikäänkuin Herran päivä jo olisi käsissä. Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala. (2.Ts. 2:1-4)

Elämmekö juuri siinä historian ajassa, josta Paavali varoitti?